

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 26.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **3268** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 от Административно процесуалния кодекс(АПК) във връзка с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба, предявена от А. Я. О. от [населено място], чрез назначения служебно адвокат, срещу фонд „Социална закрила“ - МТСП за неимуществени вреди в размер на 100 000.00лв, изразяващи се в болки и страдания, претърпени вследствие незаконосъобразен административен акт и бездействие на ответника през периода от 23.03.2017г. до 06.02.2019г. да се произнесе по искането му за отпускане на социална помощ, необходима му за лечение и рехабилитация. Твърди, че е пострадал от ПТП(пътно транспортно произшествие) във връзка с което претърпял оперативно лечение и рехабилитация. Имал определена дата за операция на 09.11.2017г., за което следвало да предостави сумата от 1500-2000лв., с която не разполагал и за която бил подал заявление на 09.03.2017г. до фонда, но му било отказано. Позовава на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразно издаденият акт – Решение по т.6.2.24 от Протокол №5 от 23.03.2017г. на УС на фонд“Социална закрила“ към МТСП, отменен в съдебно производство по адм.д. 13788/2017г. на АССГ, бездействието и настъпилата неимуществена вреда. С актът не било уважено заявлението му от 09.03.2017г. за предоставяне на социална помощ за закупуване на лекарства и провеждане на рехабилитация за неотложно лечение на долните му крайници, оперирани няколко пъти. Вследствие незаконосъобразния отказ на фонда да бъде подпомогнат и

умишленото протакане, установил че не може да бъде опериран и да му бъдат сменени металните импланти, които му пречат да се движи и му причиняват болка и до сега. Бил подложен на непрекъснат стрес за изхода от съдебните дела, търпи болки и страдания, за които претендира исковата сума, ведно със законната лихва от завеждане на иска.

В съдебно заседание, ищецът се явява лично и се представлява от адв. Й.. Моли исковата претенция да бъде уважена изцяло, като ищецът заяви, че неимуществените вреди са в следствие от несвоевременното сваляне на имплантите поради ненавременното отпускане на поисканата помощ.

Ответникът се представлява от юриконсулт Д., който изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП взема становище за неоснователност на исковата претенция.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и становищата на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно, че процесното Решение по т.6.2.24 от Протокол №5 от 23.03.2017г. на УС на фонд "Социална закрила" към МТСП, е отменено в съдебно производство по адм.д. 13788/2017г. на АССГ с влязло в сила решение на 16.11.2018г. и преписката е била върната за ново произнасяне.

На 23.04.2016г. ищецът е претърпял пътно транспортно произшествие, от което му е причинено открито счупване и изкълчване на лявата глезенна става, счупване на дясна подбедрица, разкъсно-контузна рана на дясна очна орбита и на предна част на езика. Лечение е получил в болница „Св. А.“ [населено място]. Лявата подбедрица е поставена в гипс, дясната подбедрица е поставена на директна екстензия. След изписване е настанен в болницата в [населено място] и след това в други здравни заведения.

На 09.03.2017г. ищецът е подал заявление по образец до УС на фонд "Социална закрила" (Фонда), в която е обективизирано искане да получи социална помощ за лечение и рехабилитация по реда на чл.27, ал.1, т.1 от Закон за социалното подпомагане (ЗСП). В заявлението е формирано искане за предоставяне на социална помощ за закупуване на лекарства и провеждане на рехабилитация, за които поради ниския размер на пенсията си и процента на трайно намалена работоспособност, ищецът не може да си позволи.

След изпълнение на законовата процедура, на заседание проведено на 23.03.2017 г., УС на Фонда е взел решение, че е невъзможно да му бъде отпусната търсената помощ, тъй като не са представени всички документи, доказващи необходимостта от помощта, с цел установяване обстоятелства от социален, здравословен и битов характер.

С решение № 1288 от 28.02.2018г. по адм.д. 13 788/2017 г. на АССГ, влязло в законна сила на 16.11.2018г., е отменено Решение по т.6.2.24 от Протокол №5 от 23.03.2017г. на УС на Фонд "Социална закрила" към МТСП и преписката е върната за ново произнасяне съобразно дадените задължителни указания.

Решението на АССГ е обжалвано пред ВАС от фонд "Социална закрила", като с протоколно определение от 09.10.2018г. по адм.д. №4404/2018г. на ВАС, съдът е оставил касационната жалба без разглеждане, като подадена от страна, неучаствала в административното производство и е прекратил производството по делото. Подадена

е частна жалба, по която е образувано адм.д. 15484/2018г. пред петчленен състав на ВАС, който с Определение № 827/21.01.2019г. е оставил жалбата без разглеждане поради просрочие.

По адм.д. 13788/2017г. на АССГ, приобщено към настоящето дело, са представени документи, удостоверяващи здравословното състояние на ищеца и документ от Катедра „Ортопедия, травматология и реконструктивна хирургия“ към ВМА, според който пациентът следва да бъде приет в клиниката на 09.11.2017г. по клинична пътека № 217.1 – оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник“. Документите не са кредитирани от съда, тъй като са издадени на 09.10.2017г. и 09.11.2017г. - дати, следващи датата на подаване на процесното заявление. Съдът в своите мотиви е посочил, че тези документи биха могли да послужат в друго производство по отпускане на социална помощ за закупуването на консуматив, необходим за извършването на сочената операция, като цената на консуматива, заплащана от пациента е 1500 – 2000 лв. Това доказва тезата на ответната страна, че със заявлението ищецът не е искал отпускането на социална помощ за закупуване на консуматив, необходим за операцията, тъй като такава необходимост е възникнала в по-късен момент.

Не е спорно, че ответникът е предприел необходимите действия по изпълнение на влязлото на 16.11.2018г. отменително съдебно решение по адм.д. 13788/2017г. на АССГ. На 12.12.2018г. преписката на ищеца е поставена на разглеждане на УС на Фонда, като му било указано, че ще му бъде отпусната социална помощ, но е необходимо предоставянето на разходи оправдателни документи. На 05.02.2019г. било взето решение на ищеца да бъде отпусната еднократна социална помощ в максимален размер от 2 000лв., въпреки че не са представени разходи оправдателни документи. На 06.02.2019г. чрез пощенски превод сумата била предоставена на лицето и решението на съда е изпълнено. Поради това с Разпореждане № 2250/21.03.2019г. на АССГ по адм.д. 1390/2019г., установено при справка в деловодната система на съда, жалбата на ищеца по чл.304 АПК е оставена без уважение.

От ищеца е представен писмен отговор от 18.06.2019г. от Изпълнителна агенция “Медицински надзор“ МЗ, за извършена проверка по негов сигнал относно твърдението му за отказ да бъде извършена конкретна хирургическа интервенция във ВМА. Извършена е била проверка и в УМБАЛ [фирма] [населено място], където са му правени оперативни интервенции през м.май, юни и ноември 2016г. В писмото се сочи, че ищецът не е взел категорично решение за последващи оперативни интервенции, за които е информиран от проф.Ц. (при който е ходил на прегледи в периода 05.10.2017г. - 22.04.2019г.), че са с високи рискове и последствия, както и че ортопедичните импланти се заплащат. Указано е на ищеца, че на осн. чл.82а от ЗЗдр. може да се обърне към съответната община за подпомагане със средства за ортопедични импланти.

От ищеца са представени многобройни медицински документи, установяващи здравословното му състояние, което не е спорно, и които са обсъдени в СМЕ. Представените документи, относно образуване на досъдебно производство, са неотнормисими към предмета на спора.

По делото е назначена Съдебно медицинска експертиза, извършена от д-р Т. Г. Д. - С. ортопед - травматолог в ДКЦ при УМБАЛ „Св А.“, [населено място]. Въз основа на приложената медицинска документация за 2017 г., състояща се от рентгенови снимки

от 23.03.2017 г. и 10.10.2017 г. и консултативен преглед в болница Л. от 18.08.2017 г., е установено, че А. О. е със незавършено срастване на счупването в средната част на дясната голямопищялна кост. Счупването на дясната малкопищялна кост в средната част е зарастнало както на първата, така и на втората рентгенови снимки. От консултация на доц К. от 18.08.2017 г. е видно, че има несрастване на дясната голямопищялната кост, която той описва като „псевдоартроза“ и препоръчва да се направи операция за ускоряване на непълното срастване - автокостна пластика и ортопедична обувка за лявото ходило. Автокостната пластика е метод за подпомагане зарастването на костите, състоящ се в оперативно вземане на костна тъкан от пациента от здраво място и поставянето ѝ в мястото на незарастващата кост. Подобна интервенция се извършва след задълбочени изследвания на кръвта и други параметри на човешкия организъм. Този вид операция не се прилага при хора с хемоглобин под нормалните стойности от 155 до 180 гр/л. В предходната 2016 г. ищецът е имал стойности на хемоглобина до 59 гр/л и е лекуван за тежък анемичен синдром от 15.05. до 31.05.2016 г. - видно от Епикриза № 7716 на болница „Пирогов“. Тъй като не са приложени кръвни изследвания направени през 2017 г., вещото лице не може да даде точен отговор дали състоянието на ищеца и кръвните му показатели, са били в границите на нормата и би ли могло да се извърши този вид операция тогава. Имплантът поставен в дясната голямопищялна кост е поставен правилно. Двата метални винта поставени в левия глезен се вадят при рентгенови данни за пълно костно срастване на глезенната става. От рентгенова снимка на 27.03.2017 г. е установено, че в лявата глезенна става, на която е извършена артродеза м. 11.2016 г. е в състояние на намален калциев състав на костта, водещ до забавяне на срастването - известен като 3. дистрофия. Няма рентгенова снимка през 2017 г. доказваща пълно костно срастване в лявата глезенна става, което да разреши изваждането на двата метални винта от нея. Болките и страданията претърпени от ищеца през 2017 г се обуславят от забавеното костно срастване, по причина на увреденото му общо състояние, придружаващите заболявания и настъпилото усложнение - костна дистрофия на 3..

В съдебно заседание вещото лице даде отговор на поставените от ответника въпроси, като заяви, че от компетентността на ортопед, а не рехабилитатор, е да прецени дали правилно е поставен импланта. Няма документ по делото, установяващ извършена рехабилитация на ищеца след 08.12.2016г., когато е изписан, до 09.03.2017г., когато е подал заявлението. Според вещото лице, през 2017г. на ищеца е следвало да се свалят имплантите, но по това време е имал лоши показатели на кръвта и за извършването на интервенцията е била необходима преценка.

Съдът прие експертното заключение, като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим: Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице срещу надлежен ответник по чл.205 от АПК, вр. с 25, ал.2 от ЗСП – Фонд "Социална закрила" е юридическо лице със седалище С.. Налице е отменен като незаконосъобразен административен акт - Решение по т.6.2.24 от Протокол №5 от 23.03.2017г. на УС на Фонд "Социална закрила", от който според твърденията на ищеца са настъпили претендираните вреди.

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за

вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ включва в кумулативна даденост: 1.незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие; 2. този акт, действие/бездействие да е на административен орган или на длъжностни лица; 3. актът, действието/бездействието да е при или по повод изпълнение на административна дейност; 3. да са настъпили конкретно посочени от ищеца вреди; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие на длъжностно лице или орган на ответника и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди.

Безспорно, налице е незаконосъобразен административен акт, като се претендират вреди, причинени вследствие на административна дейност, изпълнявана от административен орган. Наличието на отменен административен акт не е достатъчно основание, за да се приеме, че предявеният иск е основателен и доказан. В настоящия процес подлежи на доказване факта на настъпване на вредите, както и причинната връзка между незаконосъобразният акт на администрацията, нейното бездействие и настъпилите вреди. По отношение на тези предпоставки ищецът не успя да докаже, при условията на пълно и главно доказване, че е претърпял неимуществени вреди, техния характер, размер и обстоятелството, че вредоносният резултат е в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен административен акт- Решение по т.б.2.24 от Протокол №5 от 23.03.2017г. на УС на Фонд“Социална закрила“ към МТСП, както и че ответникът е бездействал в периода от 23.03.2017г. до 06.02.2019г., забавяйки произнасянето по искането за отпускане на помощ.

Установи се по делото, че след отмяната на оспореното решение от съда с влязло в законна сила решение на 16.11.2018г., преписката по искането на ищеца е върната за ново произнасяне от административния орган, като на 05.02.2019г. УС на Фонда е удовлетворил заявлението на ищеца и му е отпуснал поисканата социална помощ в максимален размер от 2 000 лв., като сумата е преведена чрез пощенски превод на 06.02.2019г. Т.е. налице е благоприятен за ищеца окончателен административен акт, с който е уважено искането му.

Ищецът претендира обезщетението за неимуществени вреди, твърдейки, че вследствие забавеното отпускане на поисканата помощ, не е могъл своевременно да бъде опериран и да му бъдат сменени металните импланти, които му пречат да се движи и му причиняват болка от 2016г. до сега. Твърдението му, че ответникът се е забавил в периода от 23.03.2017г. до 06.02.2019г., не намира опора в доказателствата

по делото. Безспорен факт е, че на 16.11.2018г. е влязло в сила отменителното съдебно решение по адм.д. 13788/2017г. на АССГ, с което преписката по заявлението на ищеца от 09.03.2017г. е върната на органа за ново произнасяне. Както ищецът, така и ответникът е упражнил процесуалните си правомощия по обжалване на постановени в хода на съдебното производство съдебни актове, като така упражнените права не могат да бъдат квалифицирани като незаконни действия/бездействия, от които са причинени вреди на ищеца. Т.е. не е налице причинно следствена връзка между вредата и административната дейност на ответника. Ищецът не ангажира доказателства за изживени притеснения от изхода на съдебното оспорване през исковия период.

Освен това, в подаденото от ищеца заявление на 09.03.2017г. по образец до УС на фонд "Социална закрила" е обективизирано искане за социална помощ за лечение и рехабилитация по реда на чл.27, ал.1, т.1 от Закон за социалното подпомагане за закупуване на лекарства и провеждане на рехабилитация. В заявлението не се съдържа искане за отпускане на помощ за закупуването на определен медицински консуматив и ответникът не е дължал произнасяне за това. Необходимостта от такъв консуматив – импланти, е възникнала няколко месеца след подаване на заявлението, като самият ищец твърди в исковата молба, че спешната операция е насрочена за 09.11.2017г. във ВМА, когато следвало да предостави 1500 – 2000 лв. за медицинския консуматив. Също така, видно от изложеното в представения от ищеца писмен отговор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" МЗ от 18.06.2019г., самият ищец не е взел категорично решение за последващи оперативни интервенции, за които е информиран от проф.Ц., при извършени прегледи в периода 05.10.2017г. - 22.04.2019г., като този период е след подаване на заявлението на 09.03.2017г., във връзка с което е издадено отмененото решение на фонда. В приетото от съда заключение, вещото лице дава становище, че към 2017г. кръвните изследвания на ищеца не са позволявали извършване на оперативна интервенция за смяна на импланти. Ищецът не доказва, че отмененият административен акт има пряка връзка с неосъществяването на насрочената за 09.11.2017г. операция за смяна на металните импланти, каквото е неговото твърдение. Това потвърждава липсата на причинно следствена връзка между претендираните неимуществени вреди и отмененият административен акт.

От изложеното, настоящият състав приема, че ищецът не е установил предпоставките на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с предявения иск и същият като неоснователен и недоказан, следва да се отхвърли. При неоснователност на главния иск, следва извод и за неоснователност на акцесорния иск за присъждане на законна лихва върху главницата.

Предвид изхода на делото, следва да се уважи искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се присъди на основание чл. 10, ал.4 ЗОДОВ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен и недоказан, предявеният от А. Я. О., ЕГН [ЕГН] с актуален адрес: [населено място], [улица], ДСХ „Надежда“, иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, срещу фонд „Социална закрила“ – МТСП, [населено място] за неимуществени вреди в размер на 100 000.00лв, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба, претърпени през периода от 23.03.2017г. до 06.02.2019г.

ОСЪЖДА А. Я. О., ЕГН [ЕГН] с актуален адрес: [населено място], [улица], ДСХ „Надежда“ да заплати на Фонд „Социална закрила“ – МТСП, [населено място] сумата 100 (сто) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд-София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл.138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: